

UZASADNIENIE

W dniu 3 grudnia 2019 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wpłynął wniosek adwokata K. H. o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego (data pisma: 27 listopada 2019 r.) na radcę prawnego M. T., w której to skarżący zarzucił radcy prawnemu rażące naruszenie zasad etyki zawodowej. Skarżący wskazał, że radca prawny M. T. występuje jako pełnomocnik procesowy w dwóch sporach sądowych tj. przed Sądem Rejonowym (...) o sygn. akt: VI C (...) - pełnomocnik (...) (...) W. oraz przed Sądem Rejonowym (...) o sygn. akt: I C (...) jako pełnomocnik pozwanego S. S.. Jak wskazał skarżący, radca prawny M. T. w piśmie procesowym z dnia 22 września 2019 r. w sprawie o sygn. akt: VI C (...) wyszedł poza kwestie procesowe, zamieszczając inwektywy pod adresem skarżącego stwierdzając, że skarżącego łączy z jednym ze świadków D. Z. związki emocjonalne bo jest "w życiu prywatnym partnerem D. Z., wielokrotnie widzianym przez pracowników (...) wychodzącego razem ze świadkiem z przedmiotowej nieruchomości w godzinach wieczornych i porannych. Relacje łączące świadka D. Z. z panem H., zwłaszcza sposób zwracania się do siebie czy gesty, które wymieniają między sobą (również na sali sądowej), również przemawiają za szczególnego rodzaju zaangażowaniem pana H. w przedmiotową sprawę. O fakcie osobistego zainteresowania pełnomocnika pozwanej w korzystne dla niej rozstrzygnięcie przedmiotowego sporu świadczy również sposób formułowania przez stronę pozwaną swojego stanowiska oraz specyficzne zachowanie pana H. na rozprawach. Przedstawiciele (...) mają przy tym informacje o tym, że D. Z. zamieszkuje wraz z drugim pełnomocnikiem, panem H., w przedmiotowym lokalu". Ponadto, w dniu 18 września 2019 r. w trakcie posiedzenia Sądu Rejonowego (...) (działającego w ramach pomocy prawnej w sprawie prowadzonej przed (...) - sygn. akt: (...)) substytut radcy prawnego M. T., oświadczając do protokołu, że pytania przez niego zadawane otrzymał od radcy prawnego M. T., zadał pytanie powódce - matce świadka D. Z., czy wiadomo jej jest, że ze świadkiem łączy skarżącego osobiste stosunki. W ocenie skarżącego radca prawny M. T. naruszył zasady etyki ujęte w art. 6, 7 ust. 3, art. 12 ust. 3 i art. 48 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Do wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego załączono uwierzytelnioną kopię fragmentu pisma procesowego z dnia 22 września 2019 r. w sprawie zawisłej przed Sądem Rejonowym (...) (...) (...), (...) o sygn. akt: VI C (...) wraz z podpisem radcy prawnego M. T..

W dniu 31 grudnia 2019 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. zarządziła przeprowadzenie czynności sprawdzających między innymi poprzez przesłuchanie w charakterze świadka adwokata K. H.. Skarżący został wezwany do stawienia się w siedzibie Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. w dniu 7 lutego 2020 r. o godzinie 13:30 w celu przesłuchania w charakterze świadka w sprawie o sygn. akt: R.D. 190/19, pod rygorem odmowy wszczęcia dochodzenia.

Do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wpłynął wniosek datowany na dzień 5 lutego 2020 r. skarżącego o wyznaczenie innego terminu przesłuchania wskazując powody braku możliwości stawienia się w wyznaczonym już wcześniej terminie. Wniosek nie został podpisany przez skarżącego.

W dniu 10 lutego 2020 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. postanowieniem odmówiła wszczęcia dochodzenia. Za podstawę prawną wskazano art. 305 § 1 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k. art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r. poz. 75), dalej zwaną ustawą o radcach prawnych. W uzasadnieniu Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wskazała, że nie zostały naruszone żadne normy etyczne określone w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego w szczególności zwroty użyte przez radcę prawnego M. T. w piśmie procesowym z dnia 22 września 2019 r. w sprawie zawisłej przed Sądem Rejonowym (...) (...) (...), (...) o sygn. akt: VI C (...) nie mają charakteru przekroczenia wolności słowa. Co do drugiego zarzutu opisanego w skardze Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wskazała, że w żaden sposób zarzut w sprawie nie został wykazany, a wezwany na przesłuchanie skarżący, na dwa dni przed przesłuchaniem, przesłał e-mail z lakonicznym uzasadnieniem swojej nieobecności w wyznaczonym terminie przesłuchania.

W dniu 25 marca 2020 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wpłynęło odwołanie skarżącego (data pisma: 11 marca 2020 r.) na powyższe postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia. Skarżący zarzucił zaskarżonemu postanowieniu obrazę przepisów postępowania, mogących mieć wpływ na jego treść, a mianowicie art. 7 k.p.k. art. 9 k.p.k. art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k., art. 297 § 1 pkt 1 i pkt 4 k.p.k. i wniósł na zasadzie art. 427 § 1 i art. 437 § 2 k.p.k. o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Mając na uwadze powyższe, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Po przeprowadzeniu posiedzenia Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stwierdził, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Istotą niniejszego postępowania odwoławczego jest dokonanie oceny czy Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. dokonał prawidłowej oceny faktycznej i prawnej sprawy w kontekście wniesionej skargi. W efekcie przeprowadzonego badania sprawy, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny doszedł do przekonania, że zgadza się ze stanowiskiem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W.. Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia wydane zostało zasadnie i odpowiada przepisom prawa.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Aby mogło dojść do uzasadnionego przypisania radcy prawnemu odpowiedzialności dyscyplinarnej konieczne i zasadne jest ustalenie, że radca prawny swym zachowaniem dopuścił się naruszenia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (Wyrok Sądu Najwyższego –Izba Karna z 9 sierpnia 2007 r. (...) 15/07).

Zgodnie z art. 6 Kodeksu Etyki (...) w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. „Radca prawny, mając na uwadze treść roty ślubowania określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami.”. Natomiast zgodnie z art. 7 ust. 3. (...)Radca prawny nie może naruszać zasad etyki zawodowej i niewłaściwie wywiązywać się z obowiązków zawodowych w celu spełnienia oczekiwań klienta lub osób trzecich.”. Radca prawny „świadcząc pomoc prawną zobowiązany jest z szacunkiem traktować wszystkich klientów, zachować umiar i takt w swoich wypowiedziach oraz powściągliwość w okazywaniu osobistego stosunku do stron i uczestników postępowania, sądu bądź organu przed którym występuje.” (art. 12 ust. 3 (...)).

Generalną regułą wynikającą z deontologii zawodowej jest ta, że każde wystąpienie radcy prawnego powinien cechować umiar i takt. O przekroczeniu umiaru i taktu, można natomiast mówić w każdym przypadku, gdy prezentacja przez radcę prawnego argumentów lub opinii przekracza granice umiaru i pewnego rodzaju oględności. Radca prawny, świadcząc pomoc prawną na rzecz klienta, powinien postępować lojalnie i kierować się dobrem klienta w celu ochrony jego praw. Nie bez znaczenia w przedmiotowej sprawie jest to, że z materiału zebranego w sprawie wynika, że radca prawny M. T. przedstawiając argumentację w piśmie procesowym z dnia 22 września 2019 r. w sprawie o sygn. akt: VI C (...) kierował się interesem swojego mocodawcy albowiem wynika, że podstawą użytych zwrotów były informacje pozyskane od swojego klienta, za których treść nie powinien ponosić odpowiedzialności dyscyplinarnej. Sąd dyscyplinarny nie dopatrywał się również w zachowaniu radcy prawnego M. T. naruszenia godności zawodu oraz przekroczenia wolności słowa.

W związku z powyższym sąd dyscyplinarny nie podziela zarzutów co do wadliwości wydanego postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia przedstawionych przez skarżącego w treści odwołania.

W trakcie przeprowadzonych przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego czynności nie dopuszczono się uchybień, w konsekwencji, których mogłoby być uchylone zaskarżone postanowienie. Mając na uwadze powyższe ustalenia, nie znajdując podstaw do uchylenia zaskarżonego postanowienia i podzielając pogląd Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, sąd dyscyplinarny uznał, że odwołanie skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie.

O kosztach postępowania w przedmiotowej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych.

Niniejsze postanowienie jest prawomocne, nie przysługuje od niego środek zaskarżenia.